

טיושה

נכצעה מפגיעת קאמיונה

העליונה. הצה העיפה
 את גג ביתו ליד ביה"ס. הוא סילס דרכו בין שברי רהיטים וקירות אל חדר ילדתו בת ארבעת החודשים. מיטתה היתה מכוסה שב" רי רעפים ורהיטים. בחשיכה חיפש יורם אחריה, עד שאצבעותיו מצאו את גופת הילדה. הוא חטף אותה, מכוסה בדם, מבלי לדעת אם היא חיה או מתה, ורץ עימה ל" בית-החולים. רק שם הסתבר לו כי היא נפגעה בעיניה בלבד.

פצצה נחתה גם על פגוש מכוניתו של עמוס יעקב, שנהג את מכונית הסוסיטא שלו בעיר המופגזת. המכונית התרסקה. עמוס נפצע, אך נשאר בחיים.

כשעה שהו תושבי אילת במיקלטים. בי בוקר הם עמדו וצפו מעל הגגות בגיחת מטוסי חיל-האוויר בפעולת תגמול. כעבור שעותיים כבר יצאו לטבול בים, ותוכות בביקיני השתופו על החוף וסירות המנוע עמוסות התיירים הפליגו לסוריהן.

בלילה נאכפה כל אילת באמפיאטרוני העירוני, שם הופיע בפניהם בהתנדבות אמ" ני תל-אביב, שהוטסו למקום ביוזמתו של האמרגן מרקו תורגימן. במקום להסתגר ב" מיקלטים, הם התרכזו כולם בשטח הפתוח על הגבעות, בהפגנה של "לא תפתיונו" לעבר עקבה שממול.

מרגלות הרי אדום, היא פגיעה ביותר לפעולות-תגמול ישראליות, העלוות להביא לידי מצב שמדינת ירדן תאבד את פתחה היחידי לעבר הים. ביום ההפגזה עגנה במל עקבה אונייה אחת ויחידה.

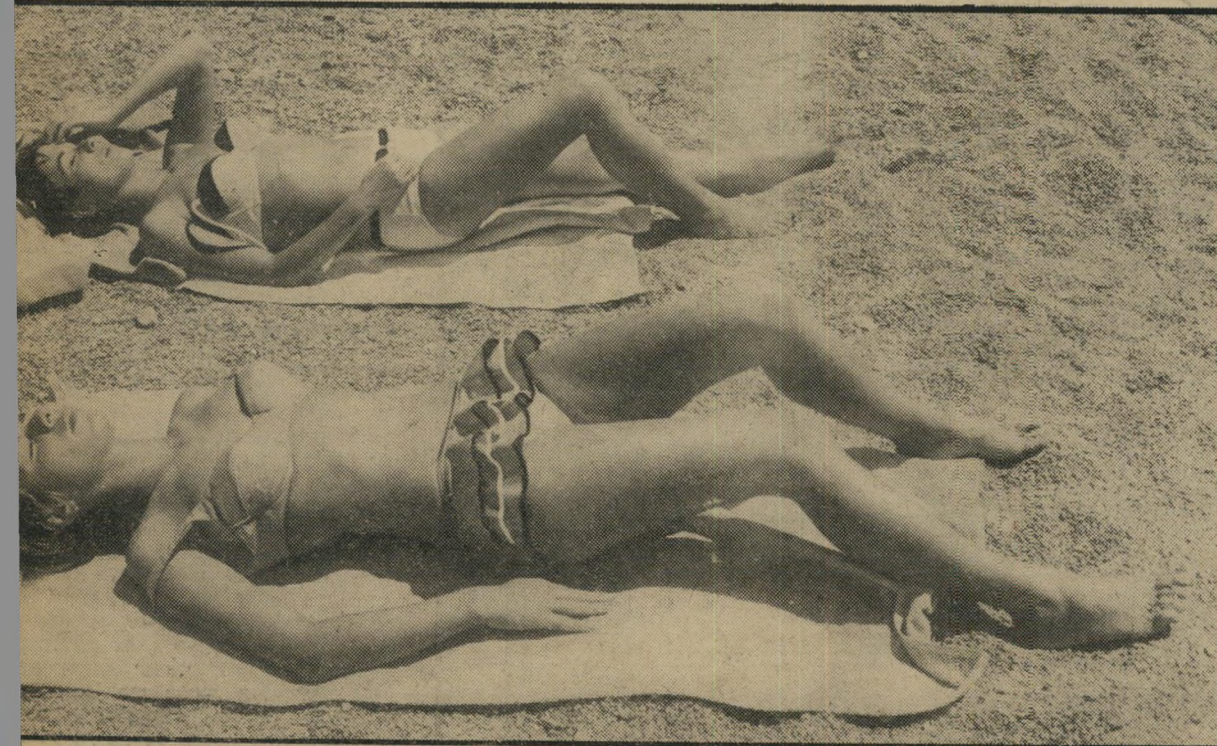
העיר שמנגד כך נראית עקבה הירדנית מן ה" נקודה המיוחסת של אילת, בה עדיין משתעשעים נופשים ישראליים. העיר הערבית, הפרושה ל"

וחשובה טיילת שולחת לשון לעבר הירדנים בעקבה, בי יום שלמחרת ההפגזה. אפילו מטיילים שעמדו לעזוב כבר את אילת ולחזור צפונה, נשאר בה לאות הזדהות עם תושביה. אוירת ה"דווקא" הורגשה היטב ברחובותיה של אילת.

אתגר חניון המכוניות ליד בית ויצ"ו באילת, בו נפגעו מספר מכוניות שעלו כליל באש. הנזק שגרמה ה הפגזה נאמד בכ-100 אלף לירות. זהו נזק קטן יחסית, אם נביא בחשבון שנורו כ-36 פגזים גדולים, במספר מטחים ובפיזור רב.

הנופשות, שבאו לבלות את חג הפסח באילת, ושההפגזה לא מנעה מהן לסיים את חופשתן כפי שתיכננו אותה. היו גם טיילים רבים ששינו את מגמת טיולם, הופיעו באילת כמה שעות לאחר ההפגזה.

הפצצות שנשארו בבוקר שלאחר ליל הקאט" יושות, שוב השתופו התי כות ישראליות אל מול קני השמש האילתית. בתמונה: שתיים מן